

менити произведенія отъ златни вѣкъ сѣ се были загубили и забравили.

Царь Иоаннъ I въ едно отъ свои-тѣ писма до папата казва: „*Какшо намѣрваме написано въ наши-шѣ книги.*“ Въ едно друго: „*азъ испышахъ наши-шѣ стари, списанія и книги, а шакожде и закони-шѣ на блаженнопочивши-шѣ Императори, предшественници-шѣ наши*“ . . . . <sup>12)</sup>.

Тѣзи думи показватъ, че Българска-та писменность, която тѣй цѣвна во врѣме-то на златни вѣкъ Българин, тази богата писменность слѣдъ разваляне-то на Българско-то царство отъ Византия не се е прекъсвала. И во врѣме-то на 170-годишно-то подчинение на Българетъ подъ Византийци-тѣ, тя е продължавала да живѣе, нѣ не ся е развивала тѣй силно, както прѣди това печално врѣме. Слѣдъ возобновление-то на Българско-то царство въ 1186 година, во врѣме-то на Търновскіи періодъ, Българска-та писменность пакъ ся разселени, цѣвна и даде голѣми плодове. — Наши-тѣ стари книги сѣ още малко извѣстни въобще, а въ особености книги-тѣ отъ Търновскіи періодъ защо-то на него най-малко вниманіе сѣ е обръщало до сега, не го сѣ изучавали, нито пакъ му сѣ издирвали писменни-тѣ паметници. Но и тѣзи паметници, които до сега случайно сѣ наидени отъ него періодъ, сѣ доста много и свидѣлствувать, че древне-Българска-та писменность е имала още единъ славенъ періодъ, който ные щемъ назовемъ Търновски періодъ. Ные не щемъ да изброиваме тука всички-тѣ писменни паметници отъ Търновскіи періодъ,

---

<sup>12)</sup> Sicut in libris nostris invenimus esse scriptum... . . . .  
Ep. In. I. V Ep. 115.

Inquisivi antiquorum nostrorum scripturas et libros et beatae memoriae imperatorum nostrorum praedecessorum leges . . . .

Gesta Innocen. privil. pagine.